

La Guia Moral

per
J. AGUADÉ I MIRÓ



*C*ADA any les Facultats de Medicina llicencien un nombre més gros de metges. Hi ha un excés de professionals, sobretot a Barcelona, a la qual l'estudiant forà reca abandonar-la i cerca un lloc on encabir-se bé o malament.

Aquesta exuberància fa més penosos els camins per a guanyar-se la vida, les empenyes són cada dia més fortes i comencen a tenir un caràcter violent, que no s'adiu amb un règimen d'honestedat professional.

La competència rebaixa tot seguit la moral d'un estament. Si no es defensa amb una idealitat molt forta, o amb una reglamentació molt eficaç, escamesa per les inquietuds econòmiques, l'austeritat i la dignitat d'una professió entra en un període de crisi greu. I sembla de raó que els més audaçs en comprometre-la siguin els darrers nou-vinguts---quan menys així ho creuen els de les promocions anteriors.

Sento acusar constantment les generacions noves de manca d'idealitat; en els anys que porto d'exercici sempre els madurs han volgut excusar amb els joves llurs mancaments morals; segons ells, no era una agressió, sinó una defensa. Aquesta cantarella és constant d'ençà que l'home té record històric; algú ha acusat als vells d'enveja en malparlar dels temps presents i lloar els passats---enyorança de la seva potència i energia en plena decadència---. Sempre els joves, segons els vells, estan a un grau d'inferioritat moral i física als temps pretèrits.

Però a qui caldria acusar primer, si aquesta degeneració fos certa, fóra als pares i als mestres---els vells---d'aquesta joventut a la qual no han sabut conservar o donar el to ètic i la dignitat social que freturaven. No es pot culpar una joventut que guaita tota esverada la vida, si no ha trobat una guia prou intel·ligent. No és el ramat el que crea la indisciplina, és la incapacitat del pastor.

La moral mèdica no té de descansar en el que facin els nou-vinguts, ni esperar-ne el to de dignitat, sinó que el sagrari deontològic tenen de guardar-lo els madurs, els aciençats, els prudents. Que ells no perdin l'equanimitat, que ells mantinguin sempre l'honestedat de la nostra professió, que no s'espaoordeixin davant de les embranzides de la joventut impacient, i, sobretot, que no s'hi amaguin darrera per excusar les pròpies entremaliadures no prou nobles.

El comportament dels metges iniciats és el que dona el règim d'ètica professional. En aquesta norma es subjectarà el neòfit tard o d'hora, malgrat que la mala educació o el mal instint l'emmenin a mancar-hi.

Molt bé ensenyar deontologia a la joventut que surt de les aules, però no descuidem els vells, pares, mestres, guies d'aquesta joventut, perquè siguin un exemple de dignitat i d'austeritat.